

[Løje.]

tale, som han sagde var ført mellem os, og refererede, hvad der blev sagt. Men jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at naar han endelig fra dette Sted ønsker at referere saadanne Udtalelser — hvad der jo ikke er almindeligt —, bør han i hvert Fald referere rigtigt. Stillingen var den, at jeg paa et vist Tidspunkt følte mig saa ilde berørt over den voldsomme Kampagne, der af Hovedstadspressen var blevet rejst mod det danske Landbrug, at jeg sagde paa Tomandshaand, at jeg kunde egentlig godt tænke mig, at det danske Landbrugs mest værdige Svar paa denne Kampagne var, at vi bragte det Offer at give Afkald paa en saadan Ordning. Dette forandrer dog ganske det Billede, som det ærede Medlem her oprullede for det undrende Ting. Mon der ikke var andre Landmænd, som kunde anlægge det samme Synspunkt? Jeg føler mig overbevist om, at heller ikke den højt-ærede Landbrugsminister har været glad for den Kampagne, som blev rejst af Hovedstadspressen, men Ministeren har altsaa ment, at det alligevel var nødvendigt at forelægge Lovforslaget og derved prøve paa at gøre, hvad der var muligt for at opretholde Produktionen i det videst mulige Omfang.

De andre Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Christiani var inde paa, er der ingen Grund til at omtale nærmere, de var i den Grad fantasifulde, saa de var ved Siden af al sund Fornuft. Det ærede Medlem talte om en Fordeling af det Korn, der i Øjeblikket findes ude i Landbruget, saa at man tog noget fra de større Brug og gav til de mindre. Jeg antager ikke, det er undgaaet det ærede Medlem Hr. Christianis Opmærksomhed, at en saadan Fordeling til en vis Grad er foretaget, idet man i Kornordningen har en stigende Skala, hvorefter der ikke stilles Krav til de smaa Landbrug med Hensyn til Aflevering, medens der stilles Krav til de middelstore Brug og større Krav til de store Brug. Der er altsaa allerede foretaget en Fordeling af Kornet paa den Maade, som det ærede Medlem var inde paa, og en yderligere Fordeling kan naturligvis ikke finde Sted. Man kan ikke midt i et Høstaar gribe ind over for de Dispositioner, de enkelte Landmænd har truffet; det vilde være ganske urimeligt og vilde bidrage til, at Landmændene fremtidig ikke med Tryghed vilde kunne disponere med Hensyn til de sparsomme Beholdninger, der er til Raadighed. For øvrigt vil jeg gerne sige, at i de Egne, hvor jeg er kendt, er Frihandelskornet ikke frem-

kommet fra de store Brug, men for en stor Del fra de mindre Brug, og det er de store Brug, der køber det for at kunne opretholde deres Besætninger, selv om dette maaske ikke i Øjeblikket er rentabelt. Saadan er Forholdene mange Steder — jeg tør ikke sige, at det er Tilfældet alle Steder —, og hvordan skulde man saa fordele dette, saaledes som det ærede Medlem i sin højt-flyvende Fantasi var inde paa?

Det ærede Medlem talte om de gode Sukkerroegaarde og mente, at det var ganske urimeligt, at de skulde have Tilskud til Smørproduktionen. Jeg gad nok vidst, hvordan det ærede Medlem vilde bære sig ad med at lave en Ordning med Smørpriser bestemt under Hensyn til, om Smørret kom fra en god Sukkerroegaard eller fra en mindre Gaard. Man kunde ogsaa godt gaa et Skridt videre og sige, at de fattige skulde have en højere Smørpris end de rige. Det er i den Grad fantasifuldt, at det er meget svært at sige noget derimod; det er Betragtninger, man ikke i fuldt Alvor kan gøre gældende noget Sted, hvor saa alvorlige Spørgsmaal er til Behandling, men hvis det ærede Medlem Hr. Christiani kunde føle Trang til at komme herop en Gang til, vilde jeg spørge, hvordan det ærede Medlem kunde tænke sig at praktisere en Ordning med forskellige Smørpriser, efter som et Landbrug var større eller mindre eller Ejerne mere eller mindre velstaaende. Alt dette skal jeg af gode Grunde ikke komme nærmere ind paa; det er der ikke den fjerneste Anledning til.

Jens Thomsen: Under første Behandling af Lovforslaget rettede jeg følgende Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister. For det første: Er Smørprisen fastsat gennem en saglig Beregning af Produktionsomkostningerne? For det andet: Tilsigter man gennem Prisansættelsen at fremkalde den størst mulige Produktion, eller tilsigter man den størst mulige Reduktion af Malkekøerne? Ministeren vilde ikke besvare mine Spørgsmaal, men henviste mig til sin Forelæggelsestale. Da der i denne ikke findes Besvarelse af mine Spørgsmaal, forstaar jeg Ministerens Tavshed som en Indrømmelse af, at Prisen ikke er fastsat igennem en saglig Beregning, og at Ministeren ønsker den størst mulige Reduktion af Malkekøerne, naar der blot kan blive Smør og Mælk nok til Befolkningens Forsyning.

Under første Behandling gav jeg Udtryk for, at Smørprisen for Vinterproduktionen skulde hæves til 5 Kr. pr. kg. Mini-